

Õlivaha näitab puidu ilu

Traditsiooniliste põrandaõlide alternatiivina koguvad üha enam populaarsust õlivahad, mis annavad võrreldes põrandaõlidega suurema igapäevase vedeliku- ja plekikindluse.

KADRI TAMM
kaasautor

“Õlivaha on puitpindadele mõeldud toode, mis kantakse peale kas pintsli, rulli või ketaspoleermasinaga,” lausub Lincona profipoe juhataja Olev Pärna.

Laias laastus saab valida kahte tüüpi õlivahade vahel: esimeste puhul kantakse õlivaha pinnale pintsli või rulliga, kus see ise lõplikult ära kuivab, teisel juhul tuleb pind pärast õlivahaga katmist (pealhoidmise aeg on kirjas tootja juhendis) veel poleerida ja üleliigne kiht eemaldada.

Põranda vett tõrjuvad omadused olenevad teatud määral ka toote peale kandmise viisist.

“Üldiselt annavad pintsli ja rulliga pinnale määritava õlivahad pisut parema kaitse, aga ka paljudel masinaga peale kantavatel toodetel on tootja väitel hea vedeliku- ja plekikindlus,” räägib ta. “Meie turul pakutavad õlivahad on üsna hea kvaliteediga, väga halbu praegu meelde ei tulegi. Igahel on muidugi oma nüansid.”

Pärna sõnutsi leidub küll inimesi, kes on kurtnud, et õlivahaga töödeldud põrandad

tunduvad libedad, ent samas vastab enamik kvaliteetsete tootjate nõudeid siiski üldlevinud libisemisnormile R9.

Läikeastme määrab tootja. Paljudel pintsli või rulliga määratavatel õlivahadel on läikeastme määranud tootja. Ükskõik kas tegu on ekstramati, mati, siidmati või läikiva tootega, saab juba poes asuvalt tootenäidistelt aimu, milliseks kujuneb lõpptulemus.

“Õlivahade pealekandmisel masinaga sõltub tulemus vahel ka kihtide arvust ja pakusesest. Paks kiht võib jääda pisut tugevama läikega, hästi õhuke kiht aga kohati matim. Loomulikult on oma osa puu süül,” tunnistab Olev Pärna.

Põranda liiga paksu kihiga katmine on seejuures levinuim viga: põrand jääb kirju ega kuiva korralikult, tundudes kokkuvõttes nätske.

“Mõiste “õhuke” on inimeste jaoks erinev, siin see murekoht peitubki,” nendib Pärna. “Pintslijälgi ei tohiks näha jääda, õlivaha tuleks peale kanda ühtlase kihina spetsiaalse tugeva harjaspintsliga,” jätkab ta.

Eksootilistele puiduliikidele tuleks läheneda ettevaat-



likult, kuna osal õlistel puiduliikidel ei pruugi vahad kuivada, mistõttu jääb põrand lõpuks kleepuv.

Sellise tulemuse vältimiseks oleks hea kõigepealt pidada nõu spetsialistiga ja võimalusel teha proovitöö. Olemas on ka spetsiaalsed eksootiliste liikide kruntõlid.

Värvivalik lai. Õlivahade toonid on tootjate poolt ette antud, valikuvõimalus on suhteliselt lai ja soovi korral saab toone omavahel segada.

Põrandale saab anda nii eksootiliselt sügava kui ka põhjamaiselt heleda värvitooni. See, millise üldmulje loob konkreetne toote, sõltub puidu en-

da liigist. Põrandatele kesken-
dunud salongides tasub uurida just erinevatele puiduliikidele kantud tooninäidiseid, mis lõpptulemusest hea pildi annavad. “Osa õlivahasid sisaldab toonpigmenti, kaks kihti toonitud õlivaha kantakse põrandale ja valmis. Teise variandi puhul sisaldab tooni ainult esimene kiht, millele omakorda kantakse peale kiht või kaks värvitud õlivaha,” tutvustab Pärna töö käiku.

Muu hulgas sõltub lõpptulemus põranda eelnevast lihvimisest. Kui pinnale kantakse värvitu toode, andestab see veel kuigipalju lihvimisviigu, pigmenteeritud toode aga hoopis võimendab neid.